

segada passa de mida.

Encare no he passat per
Càn Dotario, perquè sempre
vaig a Barcelona amb el
dempús just.

Allarga dot lo que pu-
quis l'estimeig, que massa
arrivarà el mal temps.

A la deva dona que no
tingui més remordiments,
que todo se arreglarà; per
lo que he pogut averigüar
ni la mare ni la germana
estàn ressentides. Tots tres la
saluden molt afectuosament,
també et saluden a tu les
senyores, i jo t'envio en
abraç, (el de Vergara o el que vulguis,
Vicentó)

V. hi de Gilbert
Llaveneras 27 Agost
1916.

Caríssim amic:

Albir vaig anar a
Barcelona i hi vaig trobar
la epístola. La vaig llegir
no cal dir amb quin gust.
Ço que no faig amb tant
de gust es contestarte,
per por, en fi, de que,
ignorant més detalls de
don adreça, aquesta no
arribi a les seues mans;
no cal dir, però, en can-
vi, que confio en la saga-



ciutat del carten.

Ja veig que a Tremp no hi has trobat fresca; i no obstant algun cop n' ha de fer de fresca a Tremp, ja que'ls dotze cavallers que hi ~~han~~ anaren a robar la Sra. Isabel la varen trobar "sola en un balcó que a la fresca estava."

En tot cas, repetimho, estaràs més tranquil, no cal dirho, que a ciutat. Nosaltres tampoc tenim fresca, però fuim d'una gran tranquil·litat a can Amat, ignorant els cri-

pijocs de la colònia estirenca.

Et felicito per la Seerdana que a la força ha de estar be, no cal insistir.

D'En Lluïrat no'm se rès; pel que pugui ser li he resat un Parenostre. De l'Avenç, puc dirte que se m'estant rifant amb el més gran cinisme. Encare és l'hora que no ting proves d'aquell article d'En Millet !! Quan siguem tots a Barcelona hem de pendre una decisió radical, perquè aquesta

